

смятеніе.

Чръный-тъ Самуилъ (кого-то наричахъ чрънъ, зашто-то лице-то му бѣше три ката по чръно отъ другыте негритяни), издириваше въ умъ-тъ си това дѣло отъ всѣхъ странъ; примѣташе и разгадваше какво послѣдствие може то да има за неговъ-тъ личность, съ такъхъ прозорливость и съ такъвъ вѣренъ изглѣдъ, кой-то быхъ сторили честь и на всѣхъ бѣлъ патриотъ въ Вашингтонъ.

— » Лошъ іе вѣтъръ-тъ кога не вѣіе на никждѣ, това іе истина, помисли си той въ умъ-тъ си, и подръпнъ гащи-ти си, кой-то бѣхъ запетлѣни съ іедно гвоздче, намѣсто петелкѣ, и ся много благодаріаше отъ тѣхъ механикѣ.

» Да, лошъ іе вѣтъръ-тъ кога на никждѣ не вѣіе! » повтори той. — Томъ ся іе провалилъ, добръ! слѣдователно остава мѣсто за да ся издигне другой негритянинъ; и зашто да не бждж азъ той-зи негритянинъ? Ето добра идеіа! Томъ ѣзди на конь, обыкаля странъ-тъ — носи чръни ботуши — тескере въ пазвъ-тъ му — голѣмъ като везиръ; и зашто да не може и другой освѣнъ ніего да бжде така? Зашто да не бжде самъ (Самуилъ) на ніегово мѣсто, — желалъ быхъ да знаіхъ.

Ей Самуилъ, ей Самъ! Господарь-тъ заповѣда да осѣдлашь Белліе и Джерра, извыка Андрей, кой-то прѣкжснж Самуилово-то размышленіе.

Ай! шо има, зашто имъ іе това момче?

Заръ ты незнаіешъ че Елиза си іе завила край-тъ съ дѣтето си. . . .

» Тебѣ ли останж да учишь по стари-ти » отговори му Самуилъ прѣзрително. Азъ знаіахъ това прѣди да знаіешъ ты. Той-зи негритянинъ не іе вече дотолкось глупавъ.

» Добръ, добръ. Господарь-тъ заповѣда завчасъ да бжджть готови Джерри и Бель. А ты и азъ ще ідемъ съ Г. Гели да іхъ уловимъ.

» Добръ. Ето ти и ввремя доіде! » каза Самуилъ, доіде и до Сама редъ. Ето ти и негритянинъ-тъ, на когото ся възлага довѣріе. Видѣ щешъ ако не іхъ уловіж! Нека види Господарь-тъ че съмъ достоіенъ!

— Нъ слушай Самуилъ, » каза Анди, ты подобрѣ размысли два пакти; зашто-то Господарка-та не желіаіе да іхъ уловимъ. Глѣдай добръ!

» Ай! » извыка Самъ и испули очи-ти си. А ты какъ знаіешъ това?

» Азъ чоухъ самъ съ уши-ти си, узарана, кога-то занесохъ на Господарь-тъ водж да ся брьсне. Тіа мя прати да видіж зашто Елиза не доіде да іхъ облѣче, и кога азъ й казахъ че тіа си іе завила край-тъ и іе побѣгнѣла, тіа извыка, » хвала Богу! » А Господарь-тъ малко останж да полудѣіе, и каза: жено, ты говоришь като безумна! » Нъ тіа ше го приговори! азъ доста добръ знаіж